

Arrest

nr. 270 245 van 22 maart 2022
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat F. JACOBS
Kroonlaan 207
1050 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE Xide KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 13 december 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 november 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 januari 2022, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 maart 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken V. SERBRUYNS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die *loco* advocaat F. JACOBS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché H. NUYTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, komt volgens zijn verklaringen op 18 september 2020 België binnen en verzoekt op 9 oktober 2020 om internationale bescherming. Op 30 november 2021 verklaart de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) het verzoek kennelijk ongegrond en wordt de internationale bescherming geweigerd. De commissaris-generaal besluit dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend en dat hij verder niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming. Dit is de thans bestreden beslissing, die dezelfde dag aangetekend wordt verzonden aan verzoeker en die luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U verklaart het Georgische staatsburgerschap te bezitten en van Georgische origine te zijn. U bent geboren op X1984 in X, Georgië, maar woonde in Telavi.

In Telavi doet u verschillende jobs om in uw onderhoud te voorzien. Zo werkt u er onder andere in een bakkerij en een carwash. De jaren negentig in Georgië kenmerken zich door chaos, wanorde en corruptie; ook in uw wijk. In 2003 sluiten u en uw familie (uw moeder en uw broer) zich aan bij United National Movement (UNM), de politieke partij van Mihkail Saakashvili die dat jaar aan de macht komt. Gedurende de komende jaren zetten u en uw familie zich onder andere in voor de kiescampagnes van de partij. Na verloop van tijd wordt jullie gevraagd om zich actiever in te zetten, onder impuls van een bevriende NMU- politicus (G.K.), en wordt u wijkverantwoordelijke. Uw taak bestaat erin de orde op straat te proberen herstellen. U organiseert daartoe acties, deelt brochures uit, spreekt mensen aan op hun gedrag en als dat niet helpt, geeft u informatie door aan de politie. Deze taak wordt u evenwel niet in dank afgenomen door criminele groeperingen in uw regio. Door uw toedoen worden immers mensen meegenomen door de politie. U en uw familie beginnen problemen te krijgen; jullie worden nageroepen, uitgescholden en als er iets gebeurt in de wijk, wordt er naar jullie gekeken als zijnde verraders of schuldigen. U en uw broer worden ook het slachtoffer van fysieke agressie in jullie buurt.

In 2012 neemt Georgian Dream de macht over in Georgië. Vanaf dan wordt het voor u nog gevaarlijker: het loutere feit een NMU-activist te zijn, volstaat om problemen te krijgen. Men blijft u koeioneren wegens uw politieke inzet. Uw moeder gaat verschillende keren naar de politiechef om jullie problemen aan te kaarten; uzelf doet dat ook bij de wijkagent. Zij kunnen of willen u echter niet helpen omdat jullie UNM-aanhangers zijn. Na de verkiezingen van oktober 2016 krijgt u er genoeg van en denkt u eraan het land te verlaten.

Uiteindelijk verlaat u in december 2017 verlaat u het land. Met het vliegtuig en gebruik makend van uw internationaal paspoort gaat u van Kutaisi naar Berlijn (Duitsland), in het bijzijn van uw broer. Jullie dienen er een verzoek tot internationale bescherming in. Later vervoegen uw vrouw, twee dochters en uw moeder jullie in Duitsland. Uw verzoek in Duitsland wordt afgewezen. Uw vrouw en dochters kiezen daarop om terug te keren naar Georgië – zij vestigen zich opnieuw in Telavi – terwijl u verder gaat naar België. U dient er een verzoek tot internationale bescherming in op 9.10.2020. U hoort van uw burens dat er nog altijd mensen naar jullie huis komen op zoek naar jullie.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u de volgende documenten neer: een kopie van de NMU-lidkaarten van uw moeder en uw broer, een aanbevelingsbrief van G.K. en de kopies van drie getuigenissen van uw burens.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Bij KB van 14 december 2020 werd Georgië vastgesteld als veilig land van herkomst.

Bovenstaande brengt met zich mee dat het vermoeden geldt dat een verzoeker in veiligheid is in een veilig land van herkomst. Het is bijgevolg aan de verzoeker om duidelijk aan te tonen dat, in zijn specifieke situatie, zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in slaagt dit duidelijk aan te tonen.

Immers, volgens onze objectieve informatie (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratieve dossier), won de Georgian Dream-coalitie onder leiding van B.I. op vreedzame en regelmatige wijze de parlementsverkiezingen van 1 oktober 2012 en de presidentsverkiezingen van 27 oktober 2013 van de United National Movement (UNM), die Georgië bestuurde sinds de Rozenrevolutie van november 2003. Uit de informatie blijkt dat er geen sprake is van concrete gevallen van ernstig fysiek geweld tegen leden, militanten of sympathisanten van de UNM, noch dat er een veralgemeend klimaat van wraak tegen aanhangers van de UNM bestaat. In electorale periodes verhoogt de spanning, wat kan uitmonden in schermutselingen met fysiek geweld tussen aanhangers van Georgian Dream en aanhangers van de UNM. Zulk geweld blijft vooralsnog beperkt en de politie treedt op ten aanzien van

beide kampen. Er is geen sprake van dat de ordediensten betrokken zijn bij dergelijke incidenten, noch dat er geen redelijke maatregelen worden genomen om dergelijke incidenten trachten te voorkomen, noch dat er niet wordt opgetreden tegen de daders van gebeurlijke incidenten.

Daarbij komt dat uit de COI waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie en de autoriteiten hebben een strategisch plan uitgerold om voor de toekomst zo hoog mogelijke garanties in te bouwen. Er kan worden gesteld dat sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 heel wat vooruitgang is geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Heel wat structurele initiatieven zijn reeds genomen, die in de praktijk gezorgd hebben voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. In het algemeen kan gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. Er kan bijgevolg verwacht worden dat u aantoonst dat u bescherming gezocht heeft maar deze niet gekregen heeft. U slaagt hier echter niet in. Wat dit betreft verklaart u dat uw moeder verschillende keren naar de politiechef stapte om haar beklag te doen over de problemen die u en uw familie meemaakten, en dat u ook de wijkagent hierover aansprak – zij konden u naar eigen zeggen evenwel niet helpen omdat jullie UNM-aanhangers zijn (CGVS p. 8, p. 10, p. 11-12). Welnu, van deze meerdere pogingen van het benaderen van de politie legt u geen enkel begin van bewijs neer en slaagt u er niet in deze te concretiseren, ook al wordt u verschillende keren gevraagd te verklaren waarom de politie u niet zou kunnen helpen (CGVS p. 11-12). Zodoende gaat het enkel om blote verklaringen die op niets zijn gebaseerd en zijn ze niet in staat het tegendeel aan te tonen (i.e. dat de Georgische autoriteiten moedwillig geen stappen ondernamen wat betreft uw familie omdat jullie UNM-aanhangers zijn).

Uit hetgeen voorafgaat wordt u internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

De documenten die u neerlegt, veranderen niets aan deze beslissing. De lidkaarten en de getuigenissen bevestigen enkel uw engagement (en dat van uw familie) voor de UNM; wat hier op zich niet betwist wordt. Over de problemen die u daardoor zou hebben ondervonden, en die vermeld worden in de brieven die u neerlegt, werd in deze beslissing hierboven geoordeeld (zie boven). Volledigheidshalve dient opgemerkt te worden dat de brieven van de regiovoorzitter van uw partij en van uw burelen persoonlijke verklaringen van mensen uit uw dichte kennissenkring betreffen, en aldus bezwaarlijk een objectieve bron van informatie kunnen genoemd worden.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.
(...)"

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

2.1.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, in samenhang gelezen met de artikelen 3 en 13 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en

goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), met artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie (hierna: het Handvest) en met de artikelen 23 en 39 van de richtlijn 2005/85/EG van de Raad van 1 december 2005 betreffende minimumnormen voor de procedures in de lidstaten voor de toekenning of intrekking van de vluchtelingenstatus, van de artikelen 2, § 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van het zorgvuldigheidsbeginsel, van machtsoverschrijding en van artikel 3 van het EVRM.

Verzoeker geeft een uiteenzetting omtrent de inhoud van de motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Hij vervolgt dat het commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het commissariaat-generaal) de bestreden beslissing motiveert ten aanzien van artikel 57/6/1, § 2, van de Vreemdelingenwet en dit op heel summiere wijze.

In casu worden de feitelijke omstandigheden die een aanleiding hebben gevormd voor de vlucht uit het land van herkomst op zich door het commissariaat-generaal niet betwist en worden er geen tegenstrijdigheden aangehaald. Verzoeker kan het geenszins eens zijn met de beoordeling van de bestreden beslissing dat hij er niet in slaagt het bewijs te leveren dat zijn veilig geacht land voor hem niet veilig zou zijn, daarbij uitsluitend steunend op informatie die volgens de verwerende partij zou aantonen dat *Georgian Dream* democratisch aan de macht kwam zonder fraude en dat de oppositiepartijen en opposanten geen problemen ondervonden. Immers, de verkiezingen werden van fraude beschuldigd, de nieuwe regering drukte de opposanten de kop in en ging over tot arrestaties. Een situatie die de Belgische staat volgens verzoeker onmogelijk kan negeren, vermits Charles Michel, de voorzitter van de Europese Raad, op 20 april 2021 zelf tussenbeide kwam om de bevrijding van de voorzitter van de *United National Movement* (hierna: UNM) te bekomen en een akkoord te regelen, dat echter heel kort nadien verbroken werd. Verzoeker stelt dat de gelijklopende informatie die hij voorlegt, in hoofdzaak artikels gepubliceerd op www.euractiv.com, volledig de stelling van het commissariaat-generaal tegensprekt en dat hieruit blijkt dat de verkiezingen niet loyaal verliepen, dat er duidelijk klachten waren die naar fraude verwezen tijdens de verkiezingen, dat de voorzitter van de UNM slechts vrij zou komen nadat de Europese Unie zijn borg betaalde en een akkoord sloot met de regering, akkoord dat nog geen drie maanden nadien door de regering verbroken werd, dat de regering de oppositie en opposanten probeert uit te schakelen, wat ook het geval was voor verzoeker, van wie het commissariaat-generaal het activisme geenszins betwist en dat de voorzitter van de UNM en de voormalige president van Georgië, Mikheil Saakachvili, bij zijn aankomst in Georgië gearresteerd werd en thans nog steeds gevangen wordt. Al deze elementen wijzen er volgens verzoeker op dat opposanten in Georgië wel degelijk vervolgd worden en dat verzoeker, opposant, in geval van terugkeer vervolging vreest te ondergaan, waardoor het verzoek om internationale bescherming minstens ontvankelijk dient te worden verklaard en verzoeker ten gronde dient te worden verhoord.

Volgens verzoeker heeft het commissariaat-generaal het aspect van repressie van de oppositie niet volledig onderzocht. Georgië kent, luidens het verzoekschrift, thans een slepende binnenlandse politieke crisis sinds meer dan een jaar, waarbij een leider van de oppositie toch van zijn vrijheid werd beroofd tot mei 2021 en die geenszins door tussenkomst van de Europese Unie werd opgelost, vermits na de vrijlating van de betreffende voorzitter van de UNM, Nika Melia, de voormalige president Mikheil Saakachvili aangehouden werd bij zijn aankomst op het Georgische grondgebied.

Volgens verzoeker dient de bestreden beslissing dan ook te worden vernietigd.

Door *in casu* het verzoek om internationale bescherming te behandelen vanuit het standpunt dat Georgië als een veilig land van herkomst dient te worden beschouwd, maakt het commissariaat-generaal de economie van een daadwerkelijk onderzoek ten gronde, met als gevolg dat verzoeker zijn aanvraag specifiek en nadelig behandeld krijgt, te weten omkering van de bewijslast, verkorte termijnen en *a priori* geen te koesteren vrees.

Verzoeker werpt verder op dat in geval van aanhoudende discriminatie rekening dient te worden gehouden met de subjectieve vrees die daaruit voortvloeit en die ook in aanmerking komt in het Verdrag van Genève. Verzoeker is een man die reeds de druk van vervolgingen heeft ondergaan en die volledig uitgeput is geraakt omwille van deze aanhoudende druk. Deze gegronde subjectieve vrees, die *in casu* ook gesteund wordt door objectieve elementen, dient luidens het verzoekschrift ook in het kader van

een behandeling op grond van artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet te worden onderzocht, hetgeen te dezen niet is gebeurd.

Voorts haalt verzoeker aan dat de coronacrisis de ongelijkheid tussen man en vrouw in Georgië erger heeft gemaakt, hetgeen uiteraard nogmaals voor groter geweld zal zorgen ten opzichte van de vrouwen en een toenemende intolerantie ten aanzien van hetgeen als marginaal wordt beschouwd.

2.1.2. Verzoeker vraagt op basis van het voorgaande: *“huidig verzoekschrift te willen ontvangen en bijgevolg de bestreden beslissingen te willen hervormen of SCHORSEN en TENIET MAKEN”*.

2.2. Stukken

Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog benevens de in het verzoekschrift aangehaalde en geciteerde informatie geen stukken of documenten bij het voorliggende verzoekschrift.

2.3. Beoordeling van het beroep

2.3.1. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden.

Verzoeker preciseert op generlei wijze hoe de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, artikel 13 van het EVRM en artikel 47 van het Handvest *in casu* door de bestreden beslissing zouden (kunnen) zijn geschonden. Derhalve worden deze schendingen niet dienstig aangevoerd.

Waar verzoeker de schending aanvoert van de bepalingen uit de richtlijn 2005/85/EG, is het middel evenmin ontvankelijk. Richtlijn 2005/85/EG werd met ingang van 21 juli 2015 immers ingetrokken (zie artikel 53 van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming).

Verzoeker voert machtsoverschrijding aan, maar blijft in gebreke om aan te tonen dat de commissaris-generaal bij het nemen van de bestreden beslissing zijn bevoegdheden te buiten zou zijn gegaan.

Daargelaten de vaststelling dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) in het kader van het beroep tegen de bestreden beslissing van de commissaris-generaal geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel, maakt de toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor de toekenning van internationale bescherming verder integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is dan ook niet aan de orde.

2.3.2. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid, van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze - overigens niet summiere - motieven kent en aan inhoudelijke kritiek onderwerpt.

Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moeten steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen genomen worden.

2.3.3. De Raad stelt vast dat verzoeker een beroep indient tegen de beslissing van de commissaris-generaal van 28 oktober 2021 waarbij zijn verzoek om internationale bescherming overeenkomstig artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet volgens een versnelde procedure wordt behandeld en als kennelijk ongegrond wordt beschouwd.

Artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b), van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een*

versnelde procedure behandelen, indien : b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3 (...)"

Artikel 57/6/1, § 2, van de Vreemdelingenwet bepaalt: "*In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen.*"

Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid, van de Vreemdelingenwet luidt: "*De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.*"

De Raad duidt erop dat Georgië bij koninklijk besluit van 14 december 2020 - opnieuw - werd vastgesteld als veilig land van herkomst en tevens figureert in de *update* van 14 januari 2022 (BS 28 februari 2022).

Uit de lezing van artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet en de memorie van toelichting bij het wetsontwerp dat tot deze wet heeft geleid, volgt dat een individueel en effectief onderzoek van het verzoek om internationale bescherming noodzakelijk blijft, maar dat het vermoeden geldt dat er in hoofde van de onderdaan van een veilig land in beginsel geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, aanwezig is. De verzoeker om internationale bescherming die afkomstig is van één van deze veilige landen wordt aldus steeds in de gelegenheid gesteld om substantiële redenen aan te geven waaruit blijkt dat in zijn specifieke omstandigheden, zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar (wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen, *Parl.St.* Kamer 2016-17, DOC 54 2548/001, p. 110-116).

Het loutere feit dat een verzoeker om internationale bescherming afkomstig is uit een veilig land van herkomst, *in casu* Georgië, zal dus in geen geval automatisch tot gevolg hebben dat diens verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond wordt bevonden. Slechts indien, na individueel onderzoek, blijkt dat de verzoeker om internationale bescherming geen of onvoldoende elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat hij in zijn land van herkomst daadwerkelijk vervolgd wordt of een reëel risico op ernstige schade loopt, zal zijn verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond worden bevonden. De bewijslast in dit geval rust op de verzoeker.

2.3.4. Na lezing van het administratief dossier kan de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, slechts vaststellen dat verzoeker *in casu* geen dergelijke elementen bijbrengt. In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd dat verzoeker geen substantiële redenen heeft opgegeven om zijn land van herkomst in zijn specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.

2.3.5. Volgens zijn verklaringen vreest verzoeker vervolging omwille van het feit *UNM*-aanhanger te zijn, en dit zeker sinds *Georgian Dream* in 2012 aan de macht kwam in Georgië.

Blijkens de bestreden beslissing is er, op grond van de objectieve informatie die zich in het administratief dossier bevindt, geen sprake van concrete gevallen van ernstig fysiek geweld tegen leden, militanten of sympathisanten van de *UNM*, noch bestaat er een veralgemeend klimaat van wraak tegen aanhangers van de *UNM*. Uit diezelfde informatie blijkt dat de spanning in electorale periodes verhoogt, wat kan uitmonden in schermutselingen met fysiek geweld tussen aanhangers van *Georgian Dream* en aanhangers van de *UNM*, maar zulk geweld blijft vooralsnog beperkt en de politie treedt op ten aanzien van beide kampen. Er is geen sprake dat de ordediensten betrokken zijn bij dergelijke incidenten, noch dat er geen redelijke maatregelen worden genomen om dergelijke incidenten trachten te voorkomen, noch dat er niet wordt opgetreden tegen de daders van dergelijke incidenten. Daarbij komt dat uit de bij het administratief dossier gevoegde COI Focus *Georgië – Algemene situatie d.d. 22*

november 2011 blijkt dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken, dat er sinds de herfst van 2012 heel wat vooruitgang is geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming, dat in het algemeen kan gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is en dat bijgevolg kan worden verwacht dat verzoeker aantoonde dat hij bescherming gezocht heeft maar deze niet gekregen heeft. Verzoeker slaagt hier echter niet in. Immers, van de vermeende meerdere pogingen van het benaderen van de politie legt hij geen enkel begin van bewijs neer en slaagt hij er niet in deze te concretiseren, ook al wordt hem verschillende keren gevraagd te verklaren waarom de politie hem niet zou kunnen helpen. Zodoende gaat het enkel om blote verklaringen die op niets zijn gebaseerd en die niet in staat zijn het tegendeel aan te tonen, *i.e.* dat de Georgische autoriteiten moedwillig geen stappen ondernamen wat betreft zijn familie omdat zij UNM-aanhangers zijn. Uit hetgeen voorafgaat, wordt aan verzoeker internationale bescherming geweigerd.

2.3.6. De Raad stelt vooreerst vast dat verzoeker in het voorliggende verzoekschrift geen ernstige poging onderneemt om de motieven op grond waarvan besloten wordt dat hij geen substantiële redenen heeft opgegeven om zijn land van herkomst in zijn specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt, die pertinent, terecht en draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoeker toe om voormelde motieven aan de hand van concrete elementen in een ander daglicht te plaatsen, waar hij echter geheel in gebreke blijft. Verzoeker komt immers in wezen niet verder dan het aanhalen van algemene informatie over het land van herkomst zonder deze op zijn persoon te betrekken en het bekritisseren en tegenspreken van de gevolgtrekking door de commissaris-generaal, hetgeen bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht. Hiermee slaagt hij er niet in om de motivering in de bestreden beslissing dienaangaande te weerleggen of in een ander daglicht te stellen.

De algemene verwijzing van verzoeker, wiens verzoekschrift grotendeels hieruit bestaat, naar algemene informatie omtrent de diepe binnenlandse politieke crisis in Georgië sinds de parlementsverkiezingen van oktober 2020, volstaat niet om aan te tonen dat verzoeker, als voormalig UNM-wijkverantwoordelijke, in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, bestaat, of dat het hem in het land van herkomst aan nationale bescherming ontbeert. Dit dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft hier, gelet ook op de verschillende vaststellingen in de bestreden beslissing, motieven die niet in het minst worden ontkracht of weerlegd en die luiden als volgt, manifest in gebreke:

"Immers, volgens onze objectieve informatie (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratieve dossier), won de Georgian Dream-coalitie onder leiding van B.I. op vreedzame en regelmatige wijze de parlementsverkiezingen van 1 oktober 2012 en de presidentsverkiezingen van 27 oktober 2013 van de United National Movement (UNM), die Georgië bestuurde sinds de Rozenrevolutie van november 2003. Uit de informatie blijkt dat er geen sprake is van concrete gevallen van ernstig fysiek geweld tegen leden, militanten of sympathisanten van de UNM, noch dat er een veralgemeend klimaat van wraak tegen aanhangers van de UNM bestaat. In electorale periodes verhoogt de spanning, wat kan uitmonden in schermutselingen met fysiek geweld tussen aanhangers van Georgian Dream en aanhangers van de UNM. Zulk geweld blijft vooralsnog beperkt en de politie treedt op ten aanzien van beide kampen. Er is geen sprake van dat de ordediensten betrokken zijn bij dergelijke incidenten, noch dat er geen redelijke maatregelen worden genomen om dergelijke incidenten trachten te voorkomen, noch dat er niet wordt opgetreden tegen de daders van gebeurlijke incidenten."

Verzoeker slaagt er hoegenaamd niet in om deze motieven te ontkrachten. De informatie die hij in dit kader aanhaalt, heeft, zoals gezegd, betrekking op de binnenlandse politieke crisis in Georgië sinds de parlementsverkiezingen in oktober 2020, het optreden van de voorzitter van de Europese Raad als bemiddelaar voor het bereiken van een akkoord, met daarbij als voorwaarde de vrijlating van Nika Melia, de voorzitter van de UNM, akkoord dat na enkele maanden verbroken werd en de terugkeer van voormalig president Saakaschvili naar Georgië en diens opsluiting. Dat de verwerende partij niet betwist dat verzoeker een UNM-*"activist"* is, brengt nog niet met zich mee dat verzoeker, die in het verleden wijkverantwoordelijke was voor de UNM, waarvan hij sinds 2003 lid is en die in december 2017 Georgië verliet, bij terugkeer zal worden vervolgd, hetgeen genoegzaam uit de COI Focus, zoals gevoegd bij het administratief dossier, blijkt. Politieke vervolging, zo blijkt uit de landeninformatie, van voormalige en voornamelijk invloedrijke ambtenaren van de UNM-regering is afgelopen en in 2019, 2020 en 2021

waren er nieuwe aanklachten en processen tegen negen vooraanstaande tegenstaanders van de regering, waartoe verzoeker niet in het minst kan worden gerekend. Dat, zoals verzoeker in het verzoekschrift opwerpt, opposanten in Georgië wel degelijk vervolgd worden en dat verzoeker, opposant, in geval van terugkeer vervolging vreest te ondergaan, kan dan ook niet worden bijgetreden.

Verzoeker gaat in het verzoekschrift daarenboven allerminst in op de overweging uit de bestreden beslissing dat in het algemeen kan worden gesteld dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is, maar dat verzoekers blote beweringen niet vermogen aan te tonen dat de Georgische autoriteiten in het verleden moedwillig geen stappen ondernamen wat betreft verzoekers familie omdat zij, net als verzoeker, UNM-aanhangers zijn. Deze overweging, die terecht, pertinent en draagkrachtig is en die steun vindt in het administratief dossier, blijft, bij gebrek aan dienstig verweer, volledig overeind, wordt door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

De Georgische autoriteiten nemen redelijke maatregelen in de zin van artikel 48/5, § 2, tweede lid, van de Vreemdelingenwet en bieden aan hun onderdanen de nodige bescherming en ondersteuning, waardoor aangenomen kan worden dat verzoeker zich bij eventuele (verdere) problemen toegang kan verschaffen tot de nodige bescherming en ondersteuning vanwege zijn nationale overheden. Het voorgaande vindt bevestiging in het feit op zich dat Georgië werd opgenomen op de lijst van veilige landen. Een land van herkomst wordt overeenkomstig het bepaalde in artikel 57/6/1, § 3, van de Vreemdelingenwet immers als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4.

Hierbij dient onder meer rekening te worden gehouden met de mate waarin bescherming geboden wordt tegen vervolging of mishandeling door middel van:

- a) de wetten en voorschriften van het land en de wijze waarop deze in de praktijk worden toegepast;
- b) de naleving van de rechten en vrijheden neergelegd in het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten of het Verdrag tegen foltering, in het bijzonder de rechten waarop geen afwijkingen uit hoofde van artikel 15, § 2, van voornoemd Europees Verdrag zijn toegestaan;
- c) de naleving van het *non-refoulement* beginsel;
- d) het beschikbaar zijn van een systeem van daadwerkelijke rechtsmiddelen tegen schending van voornoemde rechten en vrijheden.

2.3.7. Waar verzoeker aanhaalt dat de coronacrisis de ongelijkheid tussen man en vrouw in Georgië erger heeft gemaakt, dat dit nogmaals voor groter geweld zal zorgen ten opzichte van de vrouwen en een toenemende intolerantie ten aanzien van hetgeen als marginaal wordt beschouwd, stelt de Raad vooreerst vast dat niet kan worden ingezien in welke mate dit verzoeker (als man) persoonlijk zou treffen en hoe hij daarom persoonlijk het risico zou lopen om in onmenselijke of vernederende omstandigheden terecht te komen. Bovendien wijst de Raad erop dat de pandemie ten gevolge van het coronavirus niet uitgaat van of veroorzaakt wordt door een van de actoren uit artikel 48/5, § 1, van de Vreemdelingenwet, zodat een van de essentiële voorwaarden voor het toekennen van internationale bescherming, met name de identificatie van de actor van vervolging of de veroorzaker van de ernstige schade en tegen wie dus bescherming nodig is, niet vervuld is (cf. RvS 14 augustus 2020, nr. 13.847(c)).

2.3.8. Tot slot, de neergelegde documenten, opgenomen in de map 'documenten' in het administratief dossier, kunnen omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terechte redenen, die door verzoeker overigens niet concreet worden weerlegd of betwist, tot slot geen afbreuk doen aan het voorgaande. Deze motieven worden door de Raad overgenomen en worden omwille van de volledigheid hier hernomen:

"De documenten die u neerlegt, veranderen niets aan deze beslissing. De lidkaarten en de getuigenissen bevestigen enkel uw engagement (en dat van uw familie) voor de UNM; wat hier op zich niet betwist wordt. Over de problemen die u daardoor zou hebben ondervonden, en die vermeld worden

in de brieven die u neerlegt, werd in deze beslissing hierboven geoordeeld (zie boven). Volledigheidshalve dient opgemerkt te worden dat de brieven van de regiovoorzitter van uw partij en van uw burens persoonlijke verklaringen van mensen uit uw dichte kennissenkring betreffen, en aldus bezwaarlijk een objectieve bron van informatie kunnen genoemd worden.”

2.3.9. In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3.10. Gelet op bovenstaande vaststellingen kan het relaas van verzoeker niet als basis dienen voor een toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a), en b), van de Vreemdelingenwet. Verzoeker brengt geen andere elementen aan die wijzen op een reëel risico op ernstige schade in de zin van voormelde wetsbepalingen.

Uit niets blijkt dat er heden in Georgië een internationaal of binnenlands gewapend conflict aan de gang is, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Verzoeker brengt geen concrete elementen in die zin aan, noch beschikt de Raad over algemeen bekende informatie waaruit dit blijkt.

2.3.11. Waar verzoeker aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoeker neergelegde documenten, en dat verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud bij het commissariaat-generaal de kans kreeg om de redenen van zijn verzoek om internationale bescherming omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen. De commissaris-generaal heeft het verzoek om internationale bescherming van verzoeker op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. Aldus werd zorgvuldig gehandeld. Het door verzoeker ingeroepen nadeel van de verkorting van de termijnen en de omkering van de bewijslast vloeit voort uit de aard van de genomen beslissing, te weten een kennelijke ongegrondheidsbeslissing.

2.3.12. In acht genomen hetgeen voorafgaat, heeft verzoeker geen substantiële redenen opgegeven in de zin van artikel 57/6/1, § 3, eerste lid, van de Vreemdelingenwet om zijn land van herkomst in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.

Bijgevolg heeft de commissaris-generaal met recht besloten tot de kennelijke ongegrondheid van verzoekers verzoek om internationale bescherming en dient het beroep te worden verworpen.

2.3.13. Het middel kan niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoeker geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt.

2.3.14. Uit wat voorafgaat, blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig maart tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. V. SERBRUYNS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

V. SERBRUYNS